

izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
pol leta 1 „ 60 „
četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofijsk.
poslopju (Bischofshof).
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —
Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročbo.

Ob koncu leta vljudno vabimo vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, da se zopet naročijo za leto 1878., ter nam še skušajo novih naročnikov pridobiti. Kdor ima z čim in hoče naše podvzete podpirati z majhnim darom, naj pristopi med deležnike tiskovnega društva, da se nadomestijo tisti udje, ktere nam je smrt pobrala; dosedanje deležnike pa prosimo, da nam še naprej zvesti ostanejo.

Deležnina znaša za celo leto 5 fl.

Naročnina za celo leto 3 fl., za pol leta 1 fl. 60 kr., za četrt leta 80 kr.

Naročnina se nam naj blagovoljno po poštinih nakaznicah še ta mesec pošlje, da vemo, koliko najprve številke tiskati damo. — Napisi se naj zapišejo razločno in kdor je nov naročnik, naj to pristavi, dosedanj pa naj na nakaznico prilepijo tiskan napis.

Opravištvu „Slov. Gospodarja“.

Plevna, turški Villagoš.

Bukurešt 10. dec. Osman-paša se je po živahnem boju na milost in nemilost vdal. Osman-paša je ranjen. Turki umirajo gladu in mraza. Bukurešt je z banderi ozalšan. Tako se glasi telegram, ki je v torek jutro 11. dec. prvič svetu naznanil, da so Rusi vzeli Plevno, Osmana z vojsko vred vlovili. Vsaka dobra slovanska duša je pri tej novici gotovo iz dna srea izdehnila: hvala Bogu! Da, hvala bodi Bogu za sijajno zmago, katero je kristijanom naklonil v strahovito krvavi borbi z mohamedanskim Turčinom. Hvala Bogu, slava ruskim junakom, padlim borivcem pa večern, hvaležen spomin! Najnevarniši turški paša je vjet, najhrabriša osmanska vojska razorožana, cvet turške sile ugonobljen, jedro mohamedanstva v Evropi zdrobljeno, Rusom pot črez Balkan v Sofijo, Solun, Adrijanopol in Carigrad odprta. Turško cesarstvo je na smrt zadeto, osvobodjenje kristijanov iz 500letne sužnosti gotovo, balkanski polu-

tok v slovanskih rokah, sv. križ nad polmesece zmagonosno pozvišan! Hvala Bogu, slava ruskim junakom, padlim borivcem pa večern, hvaležen spomin!

Padeč silne Plevne je Turkom to, kar je puntarskim Magjarom l. 1849. bil Villagoš. Magjarski puntarji so namreč tukaj bili konečno z pomočjo Rusov tako pobiti, da se je njihov general Görgey z vso magjarsko vojsko vred pri Villagošu vdal ruskemu generalu Paskijeviču 13. avg. 1849. Bilo je 32.000 magjarskih honvedov, ki so takrat orožje pred Rusi položili in še mu izročili 140 kanonov. Magjarski punt bil je uničen. Od tiste dobe se Magjari močno srdijo na Ruse ter so letos bili veselja pijani, ko se ruski vojaki niso mogli brž Plevne polastiti. Toda Plevna se je vendarle morala udati in magjarske prijatelje, Turke, je ondi dohitela veliko večja nesreča, nego Magjare pri Villagošu. Ti so se z časom zopet iz nesreče dokopali do gospodstva na Ogerskem, Turki pa ga sedaj v Evropi zgubijo za vselej. Tega prepričanja nismo samo mi Slovani, ampak skoro ves izobražen svet. Vsi dosedanj priatelji Turkov, tudi Angleži, zapuščajo turškega sultana. In česar se še niti nadjali nismo, to se je zgodilo pretečeno nedeljo na Dunaju v zbornici ogerske delegacije. Avstrijsko-ogerski minister vnanjih zadev, magjarski grof Andrassy, je jasno in glasno svetu naznanil, da Avstrija ne pojde za Turčijo v boj. Rekel je prestrašenim magjarskim poslancem velevažne besede: „sedaj se ne sme dalje trpeti, da bi turški kristijani mislili, kakor da Avstrija nebi imela nobenega srea za njihovo osodo. Jaz se ne upam sile celega cesarstva zastaviti v ta namen, da bi na Turškem še dalje vse pri starem ostalo. Trdim tudi, da ohranjenja turškega cesarstva nihče v Evropi več ne pričakuje, še niti sami turški ministri ne“. To so bile važne besede! Turčija je od vseh evropskih velevlad zapuščena, osamljena pa zgubljena, zlasti sedaj, ko nima nobene večje redne vojske več. Zgubila njo je z Plevno vred!